

[Thestrup.]

andre end parlamentet kan sige, hvad der er folkets vilje? Hertil kan jeg svare, idet svaret unægtelig ligger lige for: det kan folket selv, nemlig gennem folkeafstemningerne! Derfor vil jeg mene, at det må være sådan, at såsnart der ved et lovforslag er tale om en ændring af samfundets struktur, uanset om dette lovforslag formelt fremtræder som et skattelovforslag, bør det kunne komme til folkeafstemning.

Statsministeren (Erik Eriksen): Med hensyn til de bemærkninger, det ærede medlem hr. Thestrup nu gjorde om rigsretten og det folkelige element i den, er der vel i og for sig ingen grund for mig til at gå yderligere ind på en debat herom. Hvad angår det, det ærede medlem også udtalte på baggrund af de bemærkninger, det ærede medlem hr. Hans Hedtoft gjorde i et tidligere indlæg om fortolkningen af almenvellet, må jeg sige, at jeg ganske kan tilslutte mig de betragtninger, det ærede medlem hr. Thestrup nu fremkom med. Det, jeg har pointeret overfor det ærede medlem, er dette, at ser man på det foreliggende grundlovsforslag, kan det ikke bestrides, når vi går det igennem, som jeg har gjort det, paragraf for paragraf, og sammenligner det med den gældende grundlov, at der på vigtige områder netop er sat ind på at styrke og støtte det private ejendomssyn, som jeg er ganske enig med det ærede medlem om. Men, som jeg har fremhævet, det kan ikke nytte, at vi sammenligner med en „ønskegrundlov“, så kommer vi ingen vegne.

Til det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed vil jeg gerne sige, at jeg måske har svært ved at forstå det ærede medlems udtalelser — jeg er klar over, at det også gjaldt andre end min ringhed, for det er ikke helt let at forstå, hvad det er, det ærede medlem mener —, men hvis jeg har forstået det rigtigt, er forholdet altså det, at det ærede medlem ønsker overvejet, om der ved siden af de almindelige og direkte valgte medlemmer til folketinget skulle kunne opnås en løsning, hvorefter man ikke gik til opstilling af rigslistor, men til opstilling af, jeg havde nær sagt en vis form for lokallister, og prøvede på at få dette supplement ind i etkammerordningen. Jeg har sagt til det ærede medlem, at jeg tror ikke, det lader sig gøre.

Det ærede medlem spurgte, om man også kunne drøfte det nuværende tal, som er skitseret til 179 medlemmer, og sagde, at det vel ikke kunne være noget helligt tal. Nej, det er noget, der kan overvejes i udvalget; hertil kan jeg naturligvis kun svare bekræftende.

Må jeg endelig til det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) sige, at når han stillede mig det spørgsmål, han gjorde, vil jeg gerne erindre om, at det begyndte med, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen påstod, at venstre skulle have fået 400 000 kr. af Industrirådet. Overfor dette har jeg sagt og gentaget, at det er fuldstændig fri fantasi, og jeg tror også, jeg tør sige, at det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) kender mig og tror mig, når jeg siger, at det er således for venstres vedkommende, at de bidrag, vi får ind, i enhver henseende er noget, som vi får, uden at der overhovedet stilles betingelser af nogen art, og den altovervejende del af bidragene kommer ind i fem- og tikronesedler.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Hans Hedtoft: Jeg skal under hensyntagen til, at vi har været enige om, at alle interesser bør repræsenteres i udvalget, tillade mig at foreslå, at lovforslagene henvises til et udvalg på 21 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om landvindang.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3459; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2022).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Smørum: Som den højtærede landbrugsminister oplyste i sin fremsættelsestale, formindskes landbrugsarealet her i Danmark med ca. 10 000 ha årlig. Store arealer medgår hvert år til vejudvidelser, til anlæg af sportspladser o. s. v., og i de senere år er